

LET ME GO

When I come to the end of the road
 And the sun has set for me
 I want no rites in a gloom filled room
 Why cry for a soul set free?
 Miss me a little, but not for long
 And not with your head bowed low
 Remember the love that once we shared
 Miss me, but let me go.
 For this is a journey we all must take
 And each must go alone.
 It's all part of the master plan
 A step on the road to home.
 When you are lonely and sick at heart
 Go the friends we know.
 Laugh at all the things we used to do
 Miss me, but let me go.

When I am dead my dearest
 Sing no sad songs for me
 Plant thou no roses at my head
 Nor shady cypress tree
 Be the green grass above me
 With showers and dewdrops wet
 And if thou wilt remember
 And if thou wilt, forget.
 I shall not see the shadows,
 I shall not fear the rain;
 I shall not hear the nightingale
 Sing on as if in pain;
 And dreaming through the twilight
 That doth not rise nor set,
 Haply I may remember,
 And haply may forget.

Christina George Rossetti
 (1830-1894)

ĐỀ TÔI RA ĐI

*Khi tôi tới cuối đường đời
 Vàng dương theo lặn cuối trời xa xôi
 Đừng bày nghi lễ cho tôi
 Đầy phòng sầu muộn thêm khơi nỗi nề
 Hồn tôi thanh thản, khóc chi?
 Nhớ tôi thoáng chốc, chớ hề nhớ lâu
 Không cần cúi thấp mái đầu
 Nhớ yêu thương lúc cùng nhau cận kề
 Nhớ tôi nhưng để tôi đi.
 Đoạn đường ai cũng phải về trước sau
 Du hành đơn độc tránh đâu.
 Trò chơi tạo hóa nhiệm màu lạ chi
 Bước đầu trên nẻo thác về.
 Khi người cô độc và tê tái lòng
 Hãy tìm hạp bạn tương đồng.
 Cười như xưa lúc mình cùng đùa vui
 Nhớ tôi hãy cứ nhớ thôi
 Để tôi đi nhé, thanh thoi trên đường.*

*Khi tôi chết, hỡi người thương,
 Xin đừng hát khúc sầu vương nỗi nùng
 Mộ tôi hồng thắm đừng trồng
 Chẳng cần bóng bách, bóng tùng buông lơ
 Hãy giăng cỏ mượt xanh tươi
 Đón mưa gieo hạt, hứng trời mù sương
 Tùy người hé nụ nhớ thương
 Hoặc theo cánh gió xuôi vườn lãng quên.
 Tôi nào thấy bóng tối đen,
 Nào còn cảm nhận êm đềm mưa rơi;
 Nào nghe chim hót tuyệt vời
 Họa mi dường đã rời bờ đau thương;
 Tôi mơ qua ánh vùng dương
 Đâu còn mọc, lặn cuối đường chân mây
 Đôi khi nổi nhớ dâng đầy
 Đôi khi quên lãng lòng đây lạnh lùng.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
 (chuyển ngữ)